

~~XL~~

Ende ɔside

mēto dōo se ɔsiderāda. Unū qdē ex pte di c^o testimonii iducif. r q̄tu ad b̄ ðbef iuramēto maria reuerētia: r pp̄t b̄ a iuramēto ex cludū pueri an̄ ános pubtatis q̄ nō cogūt ad iurādū: qz nōdū h̄it pfectū vsū rōis q̄ posint cū reuerētia debita iuramētu p̄stare. Et itē p̄iuri q̄ ad iuramētu n̄ admittū: qz ex retroactis p̄sumis q̄ debitā reuerētia iuramēto n̄ exhibebūt. Er pp̄t b̄ et vt iuramēto debita reuerētia exhibeāt dicitur. 22 q. 5. No nestum est vt qui in sanctis audet iurare: b̄ ieinus faciat cū oī honestate r timore dei. Aliud aut̄ est ɔsiderādu et parte hoīs cui^d dictū iuramēto confirmat: nō. n. indiger di cū hoīs ɔfirmatō: nisi qz de eo dubitaf. b̄ aut̄ derogat dignitati p̄sonē vt dubitēt d̄ vi tate eorū q̄ dicit: r ideo glōnis magne dignitatis nō cōuenit iurare: ppter qd̄ d̄. 2. q. 4. c. Si q̄ p̄ sbyt: q̄ sacerdotes ex leui cā iu rare nō debēt: tñ p̄ aliq̄ nccitate vel magna vtilitate licitu ē eis iurare: r p̄cipue p̄ spūali bus negocys p̄ qb̄ et iuramēta ɔpetit p̄sta re i solēnib̄ dieb̄ qb̄ ē spūalib̄ reb̄ vacādū. nō at̄ tūc sūt iuramēta p̄stāda p̄reb̄ tp̄alib̄ n̄iſ forte ex magna nccitate. Ad p̄imum ḡ dō q̄ quidam sunt qui dictū suū ɔfirmare nō possūt: ppter defectū eoꝝ: r quidam sunt quorum dictū adeo debet esse certum q̄ cō firmatione non egeat. Ad se cundū dō q̄ iuramētū fīm se ɔsideratum tanto fortius est r magis obligat: quāto maius est id per quod iuraf: vt Aug^o dicit ad publicolā: r fī hoc maiē iurare per deū q̄ per euangelia: h̄pōt eē eō pp̄t modū iuramēti: vt pote si iu ramētu qd̄ sit p̄ euāgelia fiat cū qd̄ delibātōe r solēnitate. iuramētu aut̄ qd̄ sit p̄ deuz fiat leuiter r absq̄ delibatōe. Ad tertium dicēdū q̄ nihil prohibet aliquid tolli ex contrariis causis per modum supabūdantie r defecus: r hoc modo aliqui impediunt a iuramēto: qz sunt maiozis auctoritatis q̄ q̄ eos iurare deceat. aliqui h̄o quia sunt mino ris auctoritatis q̄ q̄ eoz iuramento stetur. Ad quartū dicendū q̄ iuramētu angelī inducit non ppter defectum ipsius quasi n̄ sit eius simplici dicto credendum: sed ad oī dendū id quod dicitur ex infallibili di di spositōe procedere: sicut etiā r deus aliquan do in scripturis iurans inducis ad ostēdēdū immobilitatem eius quod dicitur: sic ap̄lus dicit ad Heb̄. 6.

Ad primum sic pro

cedēt. Videſ q̄ nō liceat hoīem adiurare. Dicit. n. Origenes sup̄ Math. Estimo qm̄ nō oportet vt vir q̄ vult fīm euāgeliū vivere adiuret altez. sī. n. iurare n̄ licet q̄tū ad euā geliciū xp̄i mādatū: notū ē qz nec adiurare al terū licer. P. Manifestū est qm̄ p̄nceps facerdotū Ibm illicite adiurauit p̄ deū viuū. Quicunq̄ adiurat aliquē: quodāmō ip̄m cōpellit. sed nō licet aliū inuitū cogere q̄ v̄t q̄ nec liceat aliū adiurare. P. Adiurare ē aliquē ad iurādū inducere: sī inducē aliquē ad iurādū ē supioꝝ q̄ inferioribus iu ramēta ip̄onū. q̄ inferiores supiores suos si p̄nt adiurare. P. 35 ē q̄ etiā deū p̄ aliquā sacra obsecram̄ eū obtestātes. Apls etiā si deles obsecrat p̄ mām dei: vt p̄ R. o. 12. qd̄ v̄t ad quādā adiuratōem p̄tinere. q̄ licitu ē alios adiurare. P. dō q̄ ille qui iurat iu ramēto p̄missione preuerētā diuini noīs: qd̄ ad ɔfirmatōem sue p̄missionis inducit: seip̄i obligat ad faciēdū qd̄ p̄mittit: qd̄ est seip̄i imobilis ordinare ad aliqd agēdū: sic aut̄ hō seip̄i ordinare p̄t ad aliqd agendū ita ēt alios: supiores qd̄ d̄pcādo: inferiores aut̄ iperādo: vt ex s̄ dicit p̄z. cū q̄ vtraq̄ or dinatio p̄ ali qd̄ dīnū ɔfirmat̄ est adiuratio. In hoc tñ differūt q̄ hō ē suoꝝ actuū dīnū n̄ āt ē dīnū eoz que sūt ab alio agēda: r iō fibē ip̄i p̄t nccitatē ip̄onere p̄ dīni noīs inuocatōem: nō at̄ hāc nccitatē p̄t alīs ip̄onere nisi subditl q̄s p̄t ex debito p̄stī iuramēti ɔpellere. H̄i q̄ aliq̄ p̄ inuocatōem dīni noīs v̄t cuiuscūq̄ rei sacre alicui non fibē subdito adiurādo nccitatē agēdi aliqd ip̄onē itēdat sic ip̄onit fibi ip̄i iurādo: tal' adiura^o illicta ē qz v̄surpat p̄tātē i aliū quā nō h̄z: tñ pp̄t aliq̄ nccitatē supiores inferiores suos tali genere adiuratōis ɔstringere p̄nt. H̄i h̄o itēdat solū modo preuerētā dīni noīs v̄t alicuius rei sacre aliqd ab alio obtinere absq̄ nccitatōis ip̄ositione talis adiuratio licita est respectu

III

q̄rūlibet. **A**d p̄mū ḡ dō q̄ Ōrigenes loḡ de adiuratōe q̄ aliḡ alicui nccitāte iponere itendit: sicut iponit sibiip̄i iurādo. sic. n. prī ceps sacerdotū p̄sumpsit dñm Ībm xp̄s ad iurare. **A**d secūdum dō q̄ illa rō pcedit de adiuratōe q̄ nccitāte iponit. **A**d tērum dō q̄ adiurare nō est aliquē ad iurādū idu cere: s̄ p̄ quādā h̄litudinē iuramēti a se idu cti ad aliḡ agēdū puocar̄. alr̄ tñ adiuratōe v̄timur ad hoīem: t̄ aliter ad deū. nā adiurā do hoīem: eius v̄lūtātē per reuerentia rei sacre imutare itendit: qđ ḡdem nō inten dim̄ circa deū cui v̄lūtās ē imutabilis. sed q̄ a deo p̄ eternā ei v̄lūtātē aliḡ obtineamus nō ē ex meritis nr̄is: sed ex ei bonitate

Ad secundū sic pro

cēdēt. **V**ī q̄ nō liceat demones adiurare. Dicit. n. Ōrigenes sup̄ Math. Nō ē fīm po testatē datā a saluatorē adiurare demonia: in dācū. n. ē b̄. nō aut̄ debem̄ in deo ritus imitari: sed poti v̄ti p̄tātē a xp̄o data. ḡ nō ē licitū demones adiurare. **P.** Multi ni gromāticis icātatōibus demones iuocat p̄ aliḡ dñm qđ ē adiurare. si licitū ē demones adiurare: licitū ē nigromāticis icātatōibus v̄ti: qđ p̄z eē fassū. ḡ t̄ p̄mū. **P.** Quicq̄ ad iurat aliquē ex b̄ ipso aliquā societatē cum ipo facit. s̄ non licet cū demonib̄ societatez facere: fīm illud i. ad Cor. o. Nolo vos so cios fieri demonioz. ḡ nō licet demones ad iurare. **H**z ē qđ dī Mar. vlt. In nomine meo demonia eyciēt: s̄ iducē aliū ad aliḡ agēdū ppter nomē dñm: b̄ ē adiurare. ḡ lici tuē demones adiurare. **R** video dō q̄ sic dictū ē: duplex ē adiurādi modus. vñ ḡdez p̄ modū depecatōis vel inductōis ob reuerē tiā alicui sacri. alius aut̄ p̄ modū cōpulsōis p̄ aut̄ modo nō licet demones adiurare: q̄ ille modus adiurādi v̄t ad quādā beniuole tiā v̄l amicitia p̄tinere q̄ nō licet ad demones v̄ti. 2̄ aut̄ adiuratōis modo q̄ ē p̄pulsionē licet nobis ad aliḡ v̄ti: t̄ ad aliḡ nō licet demones. n. i. cursu b̄ v̄ite nob aduersary iſtituitur: nō aut̄ eoz act̄ nr̄e dispositioni subdūtur: s̄ dispositōi diuine t̄ scōz āgeloz: q̄: et Auḡ dicit in 3. de trini. spūs d̄sertor̄ re ḡie p̄ spūm instū. possum̄ ḡ demones adiurādo p̄ v̄lūtē dñi noīs tanq̄ inimicos repelle ne nob noceat vel spūal̄ vel corporal̄: fīm p̄tātē dñm datam a xp̄o: fīm illud Luc. io.

Ecce dedi vobis p̄tātē calcādi supra sp̄tes t̄ scorpiones: t̄ supra oēm v̄tutē inimici: t̄ n̄ bil vobis nocebit: nō tñ l̄citu ē eos adiura re ad aliḡ ab eis addiscēdū: vel etiā ad ali quid p̄ eos obtinēdū: q̄ b̄ p̄tinēt ad aliquāz societatē cū ipis h̄fida: nisi forte ex spāli insti cu v̄l reuelatōe dīna aliquid sci ad aliquos effect̄ demonii operatōe v̄taur̄: sicut leḡ de beato Jacobo q̄ p̄ demones fec̄ Hermo genē ad se adduci. **A**d primū ḡ dō q̄ Ōri genes loḡtūr de adiuratōe q̄ nō sit potesta tue p̄ modū p̄pulsionis: sed magis p̄ modū ciuīsdā beniuolētiē l̄ depecatōis. **A**d secūdū dō q̄ nigromāticī v̄tūf adiuratōibus t̄ iuocatōibus demoniū ad aliḡ ab eis addi scēdū v̄l adiupscēdū: t̄ b̄ ē illicitu: t̄ dictum ē. vñ Christ⁹ dicit Mar. p̄ exponēs illō v̄t b̄ dñi qđ spū immudo dixit. Obmutescē t̄ exi ab hoīem. Salutifex b̄ nob dogma das ne credam̄ demonib̄ q̄tūcūq̄ denuncient v̄tate. **A**d tertium dō q̄ rō illa pcedit dō adiuratōe qua iploz̄ auxiliū demonuz ad aliḡ agēdū v̄l cognoscēdū. b̄. n. v̄t ad quādā societatē p̄tinere: s̄ q̄ aliḡ adiurādo te mōes repellat. b̄ ē ab eoz societate recedere

Ad tertium sic proce

dit. **V**ides q̄ nō liceat adiurare irrōnālē cre aturā. **A**diuratio. n. s̄lt p̄ locutōem: sed fru stra fīm dirigis ad eū q̄ nō intelligit q̄lis ē irrōalis creatura. ḡ vanū ē t̄ illicitu irrōnālē creaturā adiurare. **P.** Ad eū v̄t cōpētē adiuratio: ad quē p̄tinēt iuratio. sed iuratio nō pertinet ad creaturā irrōnālē. ḡ v̄t q̄ ad eā nō liceat adiuratione v̄ti. **P.** Duplex ē adiuratōis modus: vt ex s̄ dictis p̄z. **V**n̄ q̄ dē p̄ modū depecatōis q̄ nō possimus v̄ti ad irrōnālē creaturā q̄ nō ē dñia sui act̄. **A**lia ēt adiuratio ē p̄ modū p̄pulsionis q̄ etiā v̄t ad eā v̄ti nō possim̄: q̄ nō ē nr̄uz creatu ris irrōnālē iperare: sed solū illiū dō q̄ dicit Math. 8. Q̄ in venti t̄ mare obediat ei. ḡnt lo mō vt vides licet v̄ti adiuratōe ad irrōnāles creaturas. **S**ed h̄ ē p̄ Simon t̄ Ju das legūt̄ adiurasse dracones: t̄ eis p̄cepis se vt in desertū locū discederēt. **R**° dō q̄ creature irrōnāles ab alio agūt ad ppas ope ratōes: eadē aut̄ actio ē eius qđ agit t̄ mo uetur: t̄ eius qđ agit t̄ mouet: sicut mot̄ sa gitte ēt est qđā opatio sagittatis. t̄ iō opera tō irrōalis creature n̄ solum ipi attribuitur

Ende vide

Ad secundū sic pro

Dicit p̄tātē iuratio. b̄. n. v̄t ad eū q̄ dicit Math. 8. Q̄ in venti t̄ mare obediat ei. ḡnt lo mō vt vides licet v̄ti adiuratōe ad irrōnāles creaturas. **S**ed h̄ ē p̄ Simon t̄ Ju das legūt̄ adiurasse dracones: t̄ eis p̄cepis se vt in desertū locū discederēt. **R**° dō q̄ creature irrōnāles ab alio agūt ad ppas ope ratōes: eadē aut̄ actio ē eius qđ agit t̄ mo uetur: t̄ eius qđ agit t̄ mouet: sicut mot̄ sa gitte ēt est qđā opatio sagittatis. t̄ iō opera tō irrōalis creature n̄ solum ipi attribuitur

sed p̄cipaliꝝ deo cuiꝝ dispositioꝝ oia mouet. p̄tinet ēt ad diabolū q̄ p̄missioꝝ diuina vt̄c aligb̄ irronalibus creaturū ad nocēdū hōi bus. **Sic** q̄ adiuratio q̄ quis v̄is ad irrona lē creature p̄t intelligi dupl̄r. **Uno** vt adiu ratio referat ad ip̄am irronalē creaturā fm̄ se: et sic vanū ēēt irronalē creaturā adiurare. **Alio** vt referat ad eū a q̄ irronalis creatura agit et mouet: et sic dupl̄r adiurat irronalis creatura. **Uno** gdē modo p̄ modū de p̄catio nis ad deū directe: q̄d p̄tinet ad eos q̄ diuia iuocatōe miracula faciūt. **Alio** p̄ modū cō pulsioꝝ: q̄ refers ad diabolū q̄ in nocumē tū n̄m v̄t̄l irronalib̄ creaturis: et talis est modus adiurādi i ecclē exorcismis: p̄ quos demonū p̄tās excludit ab irronalib̄ creatu ris. adiurare autem demones ab eis auxiliū implorādo non licet. Et per hoc p̄t̄ respon sio ad obiecta.

Einde **Psicle**
Drandū est de assūptioꝝ dīni nois ad iuocādū p̄ orōem ul̄ laudē. Et de orōe gdem iā dictū ē. vñ nunc de laude restat dicēdū. Circa quā querūtur duo. p̄ vñ dō sit ore laudandus. 2º vñz i laudib̄s dei sint cantus adhibendī.

Ad primum **sic** **pro**
 cedēt. Vides q̄ dō nō sit ore laudādū. **Dicit.** n. p̄ba in p̄ ethi. Optimor nō ē laus: sed maius aliqd et meliꝝ. **S**z dō ē sup̄ oia optima ḡ deo nō debet laus: **S**z aliqd maiꝝ laude. **Vñ** i Eccl. 43. dō q̄ dō maior ē oī laude. **P**. Laus dei ad cultū ip̄ius p̄tinet. est. n. religio nis act̄: sed dō mēte colis magis q̄ ore. **Vñ** dōs Math. 15. 5 quosdā inducit illud Isa. Populus h̄ labys me honorat: cor aut̄ eoz longe ē a me. ḡ laus dei magis d̄sist i corde q̄z in ore. **P**. Hōies ad h̄ ore laudātūr ut ad meliora puocēt: sicut. n. mali ex suis laudib̄ sup̄biūt: ita boni ex suis laudib̄ ad me liora puocātūr. **Vñ** dō puer. 27. Quō p̄ba i d̄flatioꝝ argētū: sic p̄ba h̄ ore laudātū. **S**z dōs p̄ v̄ba hoūm nō puocaf ad meliora tuū q̄r̄mutabilis ē. tū q̄r̄sumē bonē: et nō h̄t quo crescat. ḡ dōs non ē laudādū ore. **T****S**z ē q̄d in p̄. dō. Labys exultatōis laudabit os meū. **R**ñdeo dō q̄ v̄bis alia rōne v̄ti mur ad deū: et alia rōne ad boiem. Ad hōies

.n. vtimur v̄bis vt̄ceptū n̄ri cordis quē h̄ p̄t̄ cognoscere nisi v̄bis n̄ris ei exp̄imamus et iō laude oris ad boiem vtimur: vt̄ v̄l ei vel alijs innotescat q̄ bona opinione de lauda to hēmus: vt̄ p̄ h̄ et ip̄m q̄ laudat ad meliora puocēt: et alios apud q̄s laudat̄i bona opinione et reuerētā et imitatōem ipsiꝝ induca mus. **S**z ad deū v̄bis vtimur nō gdē vt̄ ei q̄ ē inspectoꝝ cordiū n̄ros v̄cept̄ manifestem̄ s: vt̄ nosipsoꝝ et alios audiētes ad e. r̄cuerētiā iducam̄. et iō nccia ē laus oris: nō gdem p̄p̄t̄ deū: s: p̄p̄t̄ ipsiꝝ laudatē cniꝝ affect̄ excitat̄ in deū ex laude ipsiꝝ: fm̄ illud ps. Sacrificiū laudis honorificabit me et illuc iter quo ondā illi salutare dei. et inq̄stuz hō p̄ dinam laudē affectu ascēdit i deū: intātū p̄ hoc re trahit̄ ab his q̄ sūt̄ h̄ deū: fm̄ illud Isa. 48. Laude mea ifrenabo te ne itereas. Prodest et laus oris ad hoc q̄ alioꝝ affect̄ puocēt in deū. **Vñ** dō in ps. **S**plaus eiꝝ in ore meo. et postea subdīt. Audiet̄ māsueti et letenf: magnificate dīm meū. **A**d primū ḡ dō q̄ dō deo dupl̄r possim̄ log. **Uno** mō q̄tūt̄ ad eius eētiā. et sic cū sit i cōp̄benfibilis et ineffabilis maior ē oī laude. debet̄ at̄ ei fm̄ hāc comparatōem reuerētia et latrie honor. **Vñ** et in ps. fm̄ translatoꝝ Diero. dō. Libi filet laus dō: q̄tūt̄ ad p̄mū. et tibi reddeſ votū: q̄s tū ad scdm. **Alio** fm̄ effect̄ ip̄ius q̄ in nr̄am v̄tilitatē ordinant̄: et fm̄ h̄ debet̄ deo laus. **Vñ** dō Isa. 6. **Miseratōum** dīni recordaboz laudē dīni ānunciabo sup̄ oib̄ que reddidit nobis dīns. **E**t Dionysiꝝ dicit p̄. c. de ditii. no. Dīm sancti theologoꝝ hymnum. i. diuinaꝝ laudē inuenies ad beatos tharchie. i. diuini tatis pcessus manifestatiue et laudatiue dei nōinariōes diuidētē. **A**d secunduz dō q̄ laus oris utilis est laudanti si sit sine laude cordis. tūc. n. logtūt̄ deo laudem dū magna lia op̄p̄t̄ eius recognitat̄ cū affectu: valet tñ exterior laus oris ad excitandū interiorē af fectū laudātis: et ad puocādū alios ad dī laudē sicut dictū est. **A**d tertiuꝝ dō q̄ deum nō laudamus. p̄p̄t̄ v̄tilitatē suā: sed p̄p̄t̄ v̄tilitatē nr̄am: vt̄ dictum est.

Ad secunduz **sic** **pro**
 c. dif. Vides q̄ cantus si sint assumēdi i laudem dīni. **Dicit.** n. apls ad Col. 3. Docentes et cōmonētes vos in ipsis in psalmis et in hymnis et canticis spūalib̄: s: nihil debem̄